

РЕШЕНИЕ

№ 4486

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2161** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Делото е образувано по жалба на Е. М. П. срещу заповед № Л-56/22.02.2022г. на началник на затвора в [населено място] I-ва категория, с която на основание чл.194, ал.1 и ал. 2, т. 1 и т. 2, чл.197, ал. 1, т.3, във вр. с чл.200, ал. 1, т.11 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е неправилен и незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и издаден при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че така посочената в заповедта правна квалификация на нарушението следва да е относима към конкретна фактическа обстановка, която да съдържа място, време, обстоятелства, при които е извършено нарушението, доказателствата, въз основа на които то е установено, но видно от оспорената заповед подобни реквизити не са налице. Излага съображения, че в заповедта бланкетно е посочен един произволен период от време, в който са посочени някакви нарушения без същите да са маркирани и изследвани поотделно в заповедта. Счита за категорично неотнормено и в противоречие на правилата на логиката визираното в заповедта нарушение от длъжностната характеристика да бъде описано като дисциплинарно нарушение. Излага доводи, че в оспорената заповед

липсват фактически основания, очертаващи допуснатите дисциплинарни нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира възстановяване на направените по делото разноси.

Ответникът – началник на затвора [населено място] се представлява от юрк. М. в съдебно заседание, като оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, че дисциплинарното производство е образувано със заповед № Л-13/12.01.2022г. на ИФЗ началник на затвора [населено място], по повод постъпили докладна записка вх. № 79/06.01.2022г. от старши инспектор М. А. – ВПД началник сектор затворническо общежитие „К.“ I-ва категория към затвора в [населено място] I-ва категория, съдържащи данни за извършено дисциплинарно нарушение. Назначена е нарочна дисциплинарно-разследваща комисия и е определен срок за изготвяне на писмена справка. Комисията е изготвила писмена справка вх. № 743/24.01.2022г., в която са обобщени резултатите от извършената проверка. Видно от положените подписи и дати, жалбоподателят се е запознал на 31.01.2022г. със справката, като с протокол № 1500/09-02.2022г. е документирана проверка, при която е установено, че жалбоподателят не е подал допълнителни обяснения и възражения в срока по чл. 207, ал. 10 ЗМВР. С Покана изх. № 893/21.02.2020г. от старши комисар В. К. са изискани писмени обяснения от инспектор П. и му е дадена възможност да направи възражения. Поканата е връчена на 21.02.2022г.

Със заповед № Л-56/22.02.2022г. на началник на затвора в [населено място] I-ва категория, на основание чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, чл.197, ал.1, т.3, във вр. с чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

По делото е представена дисциплинарната преписка, приложени са длъжностна характеристика за длъжността „Инспектор VII-IV степен/социална дейност и възпитателна работа“ в Затворническо общежитие III – I категория към Затвор III – I категория, представени са допълнителни писмени доказателства от процесуалния представител на ответника.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на оспорената заповед, и депозирана в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, предвид датата на връчване на заповедта - 22.02.2022г. и датата 25.02.2022г., на която е била депозирана жалбата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС за държавните служители по ал.1, т.1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Оспорената заповед № Л-56/22.02.2022г. е издадена от компетентен орган съгласно чл.15, ал. 1, т. 3 във вр. с чл.19, ал. 2 от ЗИНЗС, във вр. с чл.197, ал.1, т. 3 от ЗМВР и заповед № ЧР-05-320/11.10.2021г. на министъра на правосъдието, с която старши комисар В. К. е преназначен на длъжност „началник на затвор I-ва категория“.

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 195 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл.196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 на чл.196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си. В случая твърдяното нарушение е открито на 31.01.2022г., когато всички материали от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган, видно от положените резолюции с дати върху писмена справка вх. № 743/24.01.2022г. на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/. Следователно е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание.

Съдът намира, че е спазено изискването на чл.206, ал.1 от ЗМВР за изслушване или вземане на писмени обяснения от служителя, преди налагане на дисциплинарното наказание. Покана за даване на писмени обяснения изх. № 893/21.02.2022г. е връчена на Е. П. на 21.02.2022г., но обяснения и възражения от П. в регистъра на затвора [населено място] относно писмената справка не са постъпвали.

Процесната заповед е издадена в предвидената в чл.210, ал.1 от ЗМВР форма. Изпълнени са изискванията на чл.205, ал.3 и чл.206, ал.1 от ЗМВР, като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В настоящия случай служителят е запознат с всички актове по дисциплинарната процедура – заповед за извършване на дисциплинарна проверка, писмена справка за резултатите от проверката и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Предоставена е възможност на жалбоподателя да участва в дисциплинарното производство, да дава обяснения и да прави възражения, като последният не се е възползвал от тази възможност.

По спазването на материалния закон, съдът съобрази следното:

За да ангажира дисциплинарната отговорност на Е. М. П., ДНО е приел, че за периода от три месеца – месец октомври 2021 година до месец януари 2022 година инспектор П. не е изпълнявал своевременно разпорежданията на прекия си ръководител и не е изпълнявал служебните си задължения, което съставлява нарушение на служебната дисциплина. Приел е, че констатираните нарушения за визирания период са 20 на брой, подробно обективирани в писмена справка с рег. № 743/24.01.2022г. до началника на затвора [населено място]. В оспорената заповед е посочено, че с тези си действия инспектор П. – инспектор VII степен в ЗОЗТ „К.“ към затвора в [населено място] I-ва категория, не е изпълнил визираните в длъжностната характеристика разпоредби, конкретно раздел IV, т.3 „обезпечава сигурността, правния и социалния статус на лишените от свобода“, което е довело до възпрепятстване образуването на производства за прилагане на института условното предсрочно освобождаване.

Деятелността на Е. П. е възприета като нарушение на служебната дисциплина по см. на чл. 194, ал.1 и ал.2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, за което на основание чл.197, ал.1, т. 3 във вр. с чл.200, ал.1, т. 11 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

Е. П. е наказан за това, че като инспектор социални дейности и възпитателна работа /СДВР/, отговарящ за настанените лишени от свобода в 9-та група на ЗОЗТ К. при затвора в [населено място], съгласно разпореждане на ВПД началник сектор 3. при затвора [населено място] за изготвяне на доклад в 3-дневен срок, обективизирано в писмена резолюция, не е обработил в срок получената преписка, касаеща молба за условно предсрочно освобождаване на л. св. И. Д. Д.. Видно от приложените по делото доказателства върху молбата от 19.11.2021г. е поставена резолюция на прекия ръководител, с която е даден срок до 25.11.2021г. Съгласно приложената по делото докладна записка на прекия ръководител на инспектор П., до 04.01.2022г. последният не е изготвил доклад и л. св. Д. не е докладван в работна група. Молбата не е била отработена в срок, което е установено, след обаждане на адвоката на лишения от свобода в деловодството на затвора. В докладната записка се сочи също, че това не е единственият случай, в който инспектор П. не изготвя справки в указаните срокове, като доказателствата установяващи това обстоятелство са събрани в хода на образуваното дисциплинарно производство и са приложени надлежно по делото. При прегледа на документацията, разпределена на инспектор П. е установено също така, че не са спазени законоустановените срокове и не са изпълнени разпорежданията на прекия ръководител при 20 на брой преписки. Комисията е установила, че инспектор П. е нарушил чл. 57 от АПК като с бездействието си по възложените преписки е възпрепятствал издаването на индивидуален административен акт от компетентния орган – началника на затвора [населено място]. Установено било още, че не е изпълнил вменените му служебни задължения, в качеството си на инспектор СДВР, отговарящ за настанените в 9-та група на ЗОЗТ лишени от свобода, което му поведение съдържа признаци на дисциплинарно нарушение по реда на ЗМВР.

От данните по дисциплинарната преписка се налага безспорния извод, че П. е извършил нарушение по смисъла на чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР – неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и преките им ръководители“ и т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“, за което в чл. 200, ал.1, т. 11 ЗМВР е предвидено дисциплинарно наказание "порицание". Извършено е при форма на вината – непредпазливост. Като при съобразяване поведението на държавния служител по време на изпълнение на службата и трудностите в конкретния случай е наложено наказание в минимален размер – за срок от 6 месеца, въпреки установените многобройни нарушения. В тази връзка неоснователни са изложените от жалбоподателя възражения за несъответствие на тежестта на наложеното наказание с тежестта на извършеното нарушение. Приложените по делото доказателства безспорно установяват, че П. системно не е изпълнявал в срок дадените му писмени резолюции за изготвяне на съответните доклади. Извършеното нарушение е достатъчно конкретизирано, както в справка, така и в заповедта и позволява да се разбере за кое конкретно нарушение е санкциониран служителът, както и какво е наложеното наказание за това нарушение. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за немотивираност на заповедта. Съдебната практика по въпроса

относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В оспорената заповед е цитирана справка рег. № 743 от 24.01.2022г. и е направено изрично позоваване на нея при формиране на извод за осъществено от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина. Поради това мотивите на справка рег. № 743 от 24.01.2022г., както и на всички други документи, към които тази справка препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваната заповед. Посочени са както правните, така и фактическите основания за извършеното нарушение и съответното му наказание. В тази връзка следва да се отбележи, че липсва твърдяното от жалбоподателя нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР при индивидуализацията на наказанието, доколкото в чл. 200, ал. 1 и 2 от ЗМВР изрично се сочи, че за изброените нарушения от т. 2 до т. 13 предвиденото наказание е "порицание" от шест месеца до една година. В случая то е наложено в минималния възможен размер, като видно от допълнително постъпилите по делото доказателства от 17.05.2022г. единадесет месеца преди издаването на процесната заповед, служителят е бил отново наказан с "писмено предупреждение" за срок от четири месеца за неизпълнение на служебните задължения.

Следва да бъде отбелязано, че жалбоподателят е имал възможност да участва в дисциплинарното производство, като е могъл да даде писмени обяснения, запознал се е с резултатите от проверката, с всички материали, установяващи извършеното нарушение, преди издаването на заповедта, и затова не са засегнати правата му.

Нарушението се доказва по безспорен начин от приобщените по делото материали, събрани в хода на проверката. Нарушението правилно е квалифицирано и е наложено съответното наказание. От страна на жалбоподателя не е ангажирано обективно обстоятелство, което би довело до обратния извод. С оглед фактическата установеност съдът приема, че с описаните действия оспорващият е извършил виновно вмененото му нарушение на служебната дисциплина.

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразна, а наведените от жалбоподателя доводи за отмяната ѝ са неоснователни, поради което жалбата следва да се отхвърли.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. М. П. срещу заповед № Л-56/22.02.2021г. на началник на затвора в [населено място] I-ва категория, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Е. М. П. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението, съгласно чл. 211 ЗМВР, не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: